

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0131/2013

27.3.2013

***I

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych
(COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawca: Vladko Todorov Panayotov

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	18
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ W SPRAWIE STOSOWANIA AKTÓW DELEGOWANYCH.....	23
PROCEDURA.....	36

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych
(COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2012)0136),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 192 ust. 1 i art. 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0087/2012),
  - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie stosowania aktów delegowanych,
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 24 maja 2012 r.¹,
  - po konsultacji z Komitetem Regionów,
  - uwzględniając art. 55 i 37a Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0131/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego(ją) przewodniczącego(cą) do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

---

¹ Dz.U. C 229 z 31.7.2012, s. 140.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych

Poprawka

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych **oraz ogniów guzikowych o niskiej zawartości rtęci**

Uzasadnienie

Choć wykracza to poza zakres wniosku Komisji, zmiana dyrektywy 2006/66/WE stanowi okazję do rezygnacji z wyłączenia, które z oczywistych względów jest obecnie nieaktualne: możliwości, by baterie składające się z ogniów guzikowych nadal zawierały rtęć. W zamówionym przez KE sprawozdaniu (BIOIS 2012)¹ stwierdzono, że najlepszą opcją polityczną ze środowiskowego i gospodarczego punktu widzenia jest zakaz wprowadzania do obrotu w UE baterii składających się z ogniów guzikowych, które zawierają rtęć, co ma na celu zmniejszenie negatywnego oddziaływania na środowisko związanego z zastosowaniem rtęci w tych produktach.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

(4) Obecne wyłączenie dotyczące tych zastosowań powinno nadal obowiązywać do dnia 31 grudnia 2015 r. w celu umożliwienia przemysłowi dalszego dostosowania odpowiednich technologii.

Poprawka

(4) Obecne wyłączenie dotyczące tych zastosowań powinno nadal obowiązywać do dnia 31 grudnia 2015 r. w celu umożliwienia **producentom**, przemysłowi **recyklingowemu i konsumentom w ramach całego łańcucha wartości** dalszego dostosowania odpowiednich

---

¹ Ekspertyza dotycząca potencjału w zakresie zmniejszenia zanieczyszczenia rtęcią z amalgamatów dentystycznych i baterii, KE, DG ENVI, 5 marca 2012 r., http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/pdf/Final_report_11.07.12.pdf

technologii zastępczych we wszystkich regionach Unii w jednolity sposób.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4a) W dyrektywie 2006/66/WE zakazuje się wprowadzania do obrotu wszelkich baterii i akumulatorów, w tym wmontowanych do urządzeń, które zawierają więcej niż 0,0005% wagowo rtęci. Z zakresu obowiązywania tego zakazu wyłączone są jednak ogniwa guzikowe o zawartości rtęci nie wyższej niż 2% wagowo. Należy zmniejszyć ryzyko uwolnienia rtęci do środowiska, ponieważ ogniwa guzikowe łatwo pominąć w ramach selektywnego zbierania. Na rynku ogniw guzikowych w Unii obserwuje się już przejście na ogniwa guzikowe niezawierające rtęci. Ogniwa guzikowe niezawierające rtęci są obecnie dostępne na rynku dla wszystkich rodzajów zastosowań i mają niemal takie same parametry wydajności jak ogniwa zawierające rtęć, co potwierdza też większość podmiotów w tej gałęzi przemysłu. Należy zatem zakazać wprowadzania do obrotu ogniw guzikowych o zawartości rtęci wyższej niż 0,0005% wagowo. Należy się spodziewać, że w wyniku wprowadzenia takiego zakazu kraje eksportujące duże ilości ogniw guzikowych na rynek unijny zostałyby zachęczone do szybszego przejścia na produkcję ogniw guzikowych niezawierających rtęci, co może mieć wpływ na ogólny poziom wykorzystania rtęci w tym sektorze przemysłu.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) W celu uzupełnienia lub zmiany dyrektywy 2006/66/WE uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do załącznika III dotyczącego wymagań dotyczących przetwarzania i recyklingu, kryteriów oceny równoważnych warunków dotyczących przetwarzania i recyklingu poza Unią **Europejską**, rejestracji producentów, oznaczania pojemności baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych oraz zwolnień z wymogów w zakresie etykietowania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. W trakcie przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

(6) W celu uzupełnienia lub zmiany dyrektywy 2006/66/WE uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu **o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)** powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do **wspólnej metodyki obliczania rocznej sprzedaży baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikom końcowym**, załącznika III dotyczącego wymagań dotyczących przetwarzania i recyklingu, kryteriów oceny równoważnych warunków dotyczących przetwarzania i recyklingu poza Unią, rejestracji producentów, oznaczania pojemności baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych oraz zwolnień z wymogów w zakresie etykietowania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. W trakcie przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Uzasadnienie

Należy zapewnić równe szanse wszystkim uczestnikom.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(6a) Wymogi i format dotyczące rejestracji

producentów powinny być spójne z wymogami rejestracji i formatem określonymi w art. 16 ust. 3 i załączniku X część A do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)¹.

Wymogi i format dotyczące rejestracji producentów powinny pozostać spójne z wymogami rejestracji i formatem przyjętymi w decyzji Komisji 2009/603/WE z dnia 5 sierpnia 2009 r. ustanawiającej wymogi dotyczące rejestracji producentów baterii i akumulatorów zgodnie z dyrektywą 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

---

¹ Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38.

Uzasadnienie

Ponieważ baterie i akumulatory zalicza się do EEE, oczywiste jest, że proces rejestracji producentów odbywa się zgodnie z tą samą procedurą. Umożliwi to zaoszczędzenie czasu, jaki producenci przeznaczają na organizację produkcji. Wymogi rejestracji dotyczące baterii zostały przyjęte w decyzji Komisji z sierpnia 2009 r. (2009/603/WE). W UE istnieją systemy rejestracji dotyczące nie tylko baterii montowanych w sprzęcie, ale również baterii sprzedawanych pojedynczo. Wymogi przewidziane w decyzji Komisji 2009/603/WE również powinny być nadal stosowane.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

(7) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania dyrektywy 2006/66/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących minimalnych poziomów zbierania, **wspólnej metodyki obliczania rocznej sprzedaży przenośnych baterii i akumulatorów użytkownikom końcowym** oraz kwestionariusza lub modelu

Poprawka

(7) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania dyrektywy 2006/66/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących minimalnych poziomów zbierania oraz kwestionariusza lub modelu krajowych sprawozdań z wykonania dyrektywy. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu

krajowych sprawozdań z wykonania dyrektywy. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 28 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

Uzasadnienie

Por. uzasadnienie do motywu 6.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt -1 (nowy)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 3 – punkt 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1. w art. 3 dodaje się pkt 13a) w brzmieniu:

„13a) „udostępnianie na rynku” oznacza każde dostarczenie baterii lub akumulatora w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;”;

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt -1 a (nowy)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 3 – punkt 14

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1a. art. 3 pkt 14) otrzymuje brzmienie:

„14) „wprowadzanie na rynek” oznacza udostępnienie baterii lub akumulatora na

rynku Unii po raz pierwszy;”;

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt -1 b (nowy)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1b. w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. a) nie stosuje się do ogniw guzikowych o zawartości rtęci nie wyższej niż 2% wagowo do dnia 31 grudnia 2014 r.”;

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 a (nowy)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 4 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. skreśla się art. 4 ust. 4;

Uzasadnienie

Kiedy zakaz stosowania kadmu wejdzie w życie, żaden przegląd wyłączenia dotyczącego elektronarzędzi bezprzewodowych nie powinien być już konieczny w przyszłości.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 b (nowy)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby baterie lub akumulatory, które nie spełniają wymagań wynikających z niniejszej dyrektywy, nie były wprowadzane na rynek [...].

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby baterie lub akumulatory, które nie spełniają wymagań wynikających z niniejszej dyrektywy, nie były nadal udostępniane na rynku trzy lata po upływie odpowiedniego terminu wycofania.

Baterie i akumulatory, które nie spełniają wymagań wynikających z niniejszej dyrektywy i które są wprowadzane na rynek po upływie odpowiednich terminów wycofania, wycofuje się z rynku.”;

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 2

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 10 – ustęp 4 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych wspólną metodykę obliczania rocznej sprzedaży przenośnych baterii i akumulatorów użytkownikom końcowym do dnia 26 września 2007 r. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.

Poprawka

Komisji nadaje się uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a, tak aby ustanawiać lub zmieniać wspólną metodykę obliczania rocznej sprzedaży przenośnych baterii i akumulatorów użytkownikom końcowym.

Uzasadnienie

W decyzji Komisji 2008/763/WE ustala się wspólną metodykę obliczania rocznej sprzedaży baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikom końcowym. Zmiany wspólnej metodyki, która jest kwestią o zasięgu ogólnym w rozumieniu art. 290 TFUE, należy dokonywać w drodze aktów delegowanych.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 2 a (nowy)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 11

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Usuwanie zużytych baterii i akumulatorów

Państwa członkowskie zapewniają, aby wytwórcy projektowali urządzenia w taki sposób, aby zużyte baterie i akumulatory mogły być łatwo usunięte. Jeżeli zużyte baterie i akumulatory nie mogą być usunięte przez użytkownika końcowego, państwa członkowskie zapewniają, aby wytwórcy projektowali urządzenia w taki sposób, aby zużyte baterie i akumulatory mogły być łatwo usunięte przez profesjonalne podmioty niezależne od wytwórcy. Do urządzeń, w których zamontowano baterie i akumulatory, należy dołączyć instrukcję wskazującą bezpieczny sposób ich usunięcia przez użytkownika końcowego lub niezależny podmiot profesjonalny. W razie potrzeby instrukcje informują także użytkownika końcowego o rodzaju zamontowanych baterii i akumulatorów. Niniejszych przepisów nie stosuje się w sytuacji, gdy ze względu na bezpieczeństwo, wydajność, względy medyczne lub względy integralności danych, niezbędna jest ciągłość zasilania i wymagane jest stałe połączenie pomiędzy urządzeniem i baterią lub akumulatorem.”.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 4

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 12 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

4. ~~skreśla się~~ art. 12 ust. 7;

Poprawka

4. w art. 12 ust. 7 **otrzymuje brzmienie:**

„Przed zmianą lub uzupełnieniem załącznika III Komisja zasięga opinii odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności producentów, podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, recyklingu, przetwarzania, organizacji działających w zakresie ochrony środowiska, organizacji konsumenckich i organizacji pracowników. [...]”;

Uzasadnienie

Utrzymanie wymogu konsultacji w obecnie obowiązującej dyrektywie. Uwzględnienie opinii podmiotów zajmujących się rzeczywistą działalnością zapewni wykorzystanie najlepszych dostępnych technologii w praktyce.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 10

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 23 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Przekazanie Komisji uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7, następuje na **czas nieokreślony** od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Poprawka

2. Przekazanie Komisji uprawnień, o którym mowa w art. **10 ust. 4, art.** 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7, następuje na **okres pięciu lat** od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy. **Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwi się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.**

Uzasadnienie

Inne stanowiące prawo instytucje UE muszą być informowane o przyjęciu aktów delegowanych w Unii oraz o wynikach ich stosowania.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 10

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 23 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. **10 ust. 4, art.** 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 10

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 23 a – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7 wchodzi w życie wyłącznie, jeżeli Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady, lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

Poprawka

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. **10 ust. 4, art.** 12 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 i 7 wchodzi w życie wyłącznie, jeżeli Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady, lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy najpóźniej **18** miesięcy po jej wejściu w życie. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Poprawka

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 ust. 1 **i art. 1 ust. -1b** niniejszej dyrektywy najpóźniej **12** miesięcy po jej wejściu w życie. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Wejście w życie

Poprawka

Wejście w życie *i konsolidacja*

Poprawka 20
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Poprawka

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. ***Skonsolidowaną wersję dyrektywy 2066/66/WE opracowuje się w ciągu trzech miesięcy, licząc od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.***

UZASADNIENIE

Wprowadzenie:

W dyrektywie 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ zakazuje się wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych, w tym wmontowanych do urządzeń, które zawierają więcej niż 0,002% wagowo kadmu. Istnieje jednak wyłączenie obejmujące systemy awaryjne i alarmowe, w tym oświetlenie awaryjne, sprzęt medyczny i elektronarzędzia bezprzewodowe.

W art. 4 dyrektywy 2006/66/WE wymaga się, by Komisja dokonywała przeglądu wyłączenia dla elektronarzędzi bezprzewodowych. Celem niniejszego wniosku jest zmiana przedmiotowej dyrektywy poprzez ograniczenie okresu obowiązywania wyłączenia spod zakazu stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach przenośnych przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych do dnia 1 grudnia 2015 r. Wniosek Komisji jest pożądanym, jeżeli weźmie się pod uwagę wpływ kadmu na środowisko.

KE dokonała wyboru terminu w oparciu o ocenę skutków, w której połączono społeczno-gospodarczy i środowiskowy wymiar procesu usunięcia baterii niklowo-kadmowych z elektronarzędzi bezprzewodowych i porównano ogólne skutki zniesienia wyłączenia dotyczącego kadmu w czasie. Należy zauważyć, że we wnioskach dotyczących oddziaływania na środowisko trzech rodzajów baterii (niklowo-kadmowych, niklowo-metalowo-wodorkowych i litowo-jonowych) zawartych w ocenie wpływu Komisji nie przedstawia się wyników porównawczej oceny cyklu życia ładowarek dla różnych baterii, ponieważ koncentruje się ona wyłącznie na oddziaływaniu na środowisko samych zestawów baterii²². Jak określono to, do celów informacyjnych, w części 2 załącznika 13 do dyrektywy OOS oddziaływanie na środowisko trzech rodzajów baterii (w tym oddziaływanie na środowisko ładowarek do tych baterii) wskazuje, że niezbędne mogą się okazać dalsze badania i rozwój, tak aby poprawić ślad energetyczny, materiałowy i ekologiczny wysoce specjalistycznych ładowarek do baterii litowo-jonowych w porównaniu z zaawansowanymi już technologiami w przypadku baterii niklowo-kadmowych i niklowo-metalowo-wodorkowych.

Sprawozdawca sugeruje wydłużenie okresu obowiązywania wyłączenia dotyczącego baterii niklowo-kadmowych o jeszcze jeden rok (do dnia 31 grudnia 2016 r.), tak aby zapewnić dodatkowy czas i umożliwić wszystkim podmiotom gospodarczym w ramach całego łańcucha wartości dalsze dostosowanie odpowiednich technologii zastępczych we wszystkich regionach UE w jednolity sposób i zgodnie z naturalnym cyklem gospodarczym w przypadku elektronarzędzi bezprzewodowych.

1. Dane dotyczące baterii i udziałów w rynku:

W elektronarzędziach bezprzewodowych wykorzystuje się trzy rodzaje baterii nadających się

---

¹ Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/103/WE (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 7-8).

do ponownego naładowania: baterie niklowo-kadmowe (NiCd), niklowo-metalowo-wodorkowe (NiMH) i litowo-jonowe (Li-Ion).

Całkowity udział baterii niklowo-metalowo-wodorkowych w unijnym rynku elektronarzędzi bezprzewodowych jest relatywnie niski w porównaniu z udziałem baterii niklowo-kadmowych i litowo-jonowych. W Europie baterie niklowo-metalowo-wodorkowe są najpowszechniej używane w krajach nordyckich. To dlatego w przedmiotowym sprawozdaniu skoncentrowano się na porównaniu baterii niklowo-kadmowych i litowo-jonowych, tak aby można było dokonać oceny właściwego terminu zniesienia wyłączenia.

Według EPTA w 2011 r. 40% wszystkich elektronarzędzi stanowiły elektronarzędzia bezprzewodowe. W ramach tych 40% w 70% elektronarzędzi bezprzewodowych wykorzystuje się baterie litowo-jonowe, a w 27% baterie niklowo-kadmowe (udział baterii niklowo-metalowo-wodorkowych wynosi zaledwie 3%). Występuje tu tendencja wzrostowa na korzyść baterii litowo-jonowych, zmniejsza się natomiast udział baterii niklowo-kadmowych, które w sposób naturalny znikają z rynku.

Niemniej jednak w przypadku państw członkowskich w Europie Wschodniej aktualne dane na temat udziałów w rynku są odwrotne i dlatego w tym regionie proces całkowitej eliminacji kadmu z rynku w oparciu o scenariusz zwykłej działalności gospodarczej będzie trwał dłużej. W sektorze tym, głównie w Europie Wschodniej, roczna sprzedaż elektronarzędzi bezprzewodowych bazujących na bateriach niklowo-kadmowych nadal wynosi 4 miliony sztuk. Cały rynek to 16 milionów elektronarzędzi bezprzewodowych na rok. Rzeczywiście baterie litowo-jonowe nadal są droższe w porównaniu z bateriami niklowo-kadmowymi, co wyjaśnia ich powolniejsze rozpowszechnianie się we wschodniej części UE, gdzie siła nabywczą ludności jest mniejsza niż w krajach Europy Zachodniej. Dodatkowy rok będzie korzystny dla konsumentów, którzy zyskają możliwość stopniowego dostosowania swoich preferencji do właściwych technologii zastępczych dostępnych na rynku we wszystkich regionach UE w bardziej jednolity sposób.

2. Kadm a lit:

We wszystkich regulacjach dotyczących niebezpiecznych substancji i chemikaliów (REACH, RoHS, ELV) wymienia się kadm ze względu na jego negatywny wpływ na środowisko i na zdrowie ludzkie. Jeżeli kadm ulegnie nagromadzeniu w środowisku lub w ciele człowieka, staje się toksyczny, ponieważ wykazuje tendencję, by pozostawać tam przez nieznaną czas i często może powodować nieodwracalne szkody.

Kadm może przedostawać się do środowiska w wyniku nieodpowiedniego obchodzenia się ze zużytymi bateriami przenośnymi. Należy jednak zauważyć, że baterie niklowo-kadmowe są źródłem bardzo niewielkiego odsetka emisji kadmu do atmosfery i do wód. Spalarnie i składowiska odpadów komunalnych stałych przyczyniają się do powstawania zaledwie 2,6% wszystkich emisji kadmu do powietrza oraz 2,3% wszystkich emisji kadmu do wody w przeciwieństwie do emisji do powietrza powstałych w wyniku spalania ropy i węgla (43,5%) czy emisji do wody powstałych w wyniku produkcji żelaza i stali (40%), jak również emisji, których źródłem są nawozy i osady ściekowe¹ W rezultacie relatywny udział pochodzących z

---

¹ Sprawozdanie końcowe EURAS, Udział zużytych baterii w strumieniach metali w odpadach komunalnych stałych, październik 2005 r.

odpadów komunalnych stałych emisji kadmu do wód i powietrza, których źródłem są baterie nikielowo-kadmowe, w sumie wynosi zaledwie 1%.

Zarówno rozporządzenie w sprawie nawozów, jak i dyrektywa w sprawie osadów ściekowych to przestarzałe akty prawne, które powinny zostać wkrótce zmienione. Jednak obok baterii do elektronarzędzi bezprzewodowych kadm występuje w wielu innych formach i wchodzi w skład licznych innych substancji, na kontakt z którymi ludzie są obecnie nadal narażeni (dotyczy to na przykład barwników, galwanizacji, półprzewodników i ogniw fotowoltaicznych, nawozów i środków farmaceutycznych).

Należy wreszcie wziąć pod uwagę, że jeżeli wprowadzone zostaną odpowiednie systemy zbierania i recyklingu, kadm zawarty w elektronarzędziach bezprzewodowych może podlegać recyklingowi na poziomie 100%, a przemysł poczynił już znaczący postęp w kierunku zamknięcia obiegu kadmu w bateriach. W znacznym stopniu zmniejsza to zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzkiego. Mając na uwadze możliwość poddania recyklingowi 100% zebranych baterii nikielowo-kadmowych, sprawozdawca sugeruje, że zagrożenia dla środowiska i zdrowia są niewielkie i można je kontrolować.

W porównaniu z bateriami nikielowo-kadmowymi baterie litowe mają liczne przewagi technologiczne, co wyjaśnia szybką penetrację rynku i wzrost ich udziału w rynku. Baterie litowo-jonowe są lżejsze i odznaczają się większą efektywnością energetyczną; charakteryzują się dużą mocą rozładowania i wolno ulegają samorozładowaniu, kiedy nie znajdują się w użyciu, a jednocześnie nie występuje tu efekt pamięci. Jednak baterie litowo-jonowe mogą eksplodować, jeżeli ulegną przegrzaniu lub jeśli przy ładowaniu zostanie wykorzystane zbyt wysokie napięcie. Baterie te mogą też ulec nieodwracalnemu uszkodzeniu, jeżeli napięcie w nich spadnie poniżej pewnego poziomu. Ponadto w porównaniu z bateriami nikielowo-kadmowymi potrzebna jest do nich bardziej skomplikowana ładowarka, wykazują też one mniej więcej dwa razy mniejszą żywotność niż baterie nikielowo-kadmowe (odpowiednio 4 lata wobec 8 lat). Obecnie baterie litowo-jonowe są droższe niż baterie nikielowo-kadmowe i nie sprawdzają się równie dobrze w bardzo niskich temperaturach. Aktualnie nie istnieją też wystarczające zachęty ekonomiczne do tworzenia przeznaczonych dla nich wielkoskalowych struktur recyklingowych: materiały pierwotne są relatywnie tanie i łatwo dostępne, zaś ilości zużytych baterii litowo-jonowych nie tak duże, by uzasadniało to wprowadzanie wielkoskalowych procesów recyklingowych. Spodziewane rozpowszechnienie baterii litowo-jonowych na rynku w związku z przyszłym zakazem wykorzystywania kadmu w bateriach może naruszyć równowagę i zwiększyć zyskowność procesu recyklingu w przypadku baterii litowo-jonowych. W UE nadal rozwija się recykling baterii litowo-jonowych w przeciwieństwie do zaawansowanych już technologii recyklingu baterii nikielowo-kadmowych oraz nikielowo-metalowo-wodorkowych, jednak rozwój technologiczny i innowacje w tej dziedzinie mogą już wkrótce wpłynąć na zmianę tej sytuacji i sprawić, że w kontekście zwiększającego się strumienia zużytych baterii litowo-jonowych rozwój procesów ich recyklingu stanie się opłacalny z ekonomicznego punktu widzenia.

A zatem wydłużenie okresu obowiązywania przedmiotowego wyłączenia o jeden rok (do dnia 31 grudnia 2016 r.) umożliwiłoby rozsądny kompromis i ochronę interesów zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorstw w ramach całego łańcucha wartości, zapewniając przy tym ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego, a jednocześnie dodatkowy czas na rozwój technologiczny, dzielenie się najlepszymi praktykami i wprowadzanie innowacji w tej dziedzinie.

3. Wyczerpanie zapasów i części zamiennie

Często podnoszona jest kwestia serwisowania produktów, które znajdowały się już w obrocie w momencie wejścia zakazu w życie, a szczególnie kwestia części zamiennych, jakie wciąż mogą być potrzebne.

Po pierwsze sprawozdawca uważa, że dystrybutorzy surowców przewidzieli już wprowadzenie zakazu używania baterii niklowo-kadmowych, a zatem tylko niewielkie ich ilości (jeżeli w ogóle) powinny być dostępne w momencie zniesienia wyłączenia. Środki takie, jak zapewnienie dostępności części zamiennych przez ograniczony czas po zniesieniu wyłączenia, mogłyby nieco zmniejszyć negatywny wpływ społeczny na konsumentów końcowych, szczególnie w sektorze użytkowników nieprofesjonalnych, którzy mogą nie być w stanie tak bezproblemowo przyjąć na siebie kosztów związanych z przejściem z jednej technologii na inną. Jednak elektronarzędzia bezprzewodowe, w których wykorzystuje się baterie niklowo-kadmowe, można w krótkim okresie, choć przy wyższym koszcie, łatwo zastąpić elektronarzędziami bezprzewodowymi bazującymi na bateriach niklowo-metalowo-wodorkowych, ponieważ ładowarki do baterii NiMH wykorzystuje się do ładowania obu rodzajów narzędzi z zainstalowaną odpowiednią baterią. Dzięki dostępnym już technologiom można zatem kontrolować bezpośredni wpływ wprowadzenia zakazu na konsumentów końcowych. Ta opcja zastępcza może w jeszcze większym stopniu pomóc w łagodzeniu potencjalnych skutków nagłego zwiększenia ilości zużytego sprzętu elektrycznego w związku z zakazem stosowania baterii niklowo-kadmowych.

Wyzwania technologiczne i środowiskowe, jakich można spodziewać się w związku z potencjalnie większą ilością zużytego sprzętu elektrycznego ze względu na konieczność nagłego unieszkodliwienia sprzętu, do którego nie będą dostępne prowizoryczne części zamiennie, można technicznie podjąć dzięki dostępności opcji technologii NiMH. Jeżeli chodzi o recykling zużytych baterii, sektor przemysłu może wykorzystać dodatkowy czas, aby przygotować się na ewentualny wzrost ilości zużytego sprzętu elektrycznego w związku z zakazem stosowania baterii niklowo-kadmowych. Przedsiębiorstwa recyklingowe poczyniły już kroki w tym kierunku poprzez rozwój swych zdolności w zakresie recyklingu większej ilości baterii litowo-jonowych i niklowo-metalowo-wodorkowych, jakiej należy się spodziewać w związku z wejściem w życie zakazu stosowania baterii niklowo-kadmowych. W każdym razie prawodawca europejski musi wystosować do dystrybutorów działających na rynku niższego szczebla zdecydowane i jasne przesłanie w kwestii terminu faktycznego wprowadzenia zakazu. Mając na uwadze, że ostateczny termin wprowadzenia pełnego zakazu przypada po 31 grudnia 2016 r., producenci nie będą chcieli wprowadzać do obrotu nadmiernej ilości zapasów tuż przed wejściem w życie zniesienia wyłączenia.

4. Rozszerzenie zakresu – rtęć w ogniach guzikowych

Choć wykracza to poza zakres wniosku Komisji, przegląd wyłączenia obejmującego kadm stanowi okazję do rezygnacji z innego wyłączenia, które z oczywistych względów wydaje się obecnie nieaktualne: możliwości, by baterie składające się z ogniów guzikowych nadal zawierały rtęć. W zamówionym przez KE sprawozdaniu BIOIS 2012 wskazuje się na konieczność zmniejszenia ryzyka uwolnienia rtęci do środowiska, ponieważ ogniwa guzikowe łatwo pominąć w ramach systemów selektywnego zbierania odpadów, a to zwiększa zagrożenie zanieczyszczenia środowiska.

Ponieważ większość producentów ogniw guzikowych zmieniła technologię, wyłączenie to staje się nieaktualne, a na rynku ogniw guzikowych w Unii obserwuje się już przejście na ogniwa guzikowe niezawierające rtęci. Obecnie udział ogniw guzikowych niezawierających rtęci w unijnym rynku ogniw guzikowych wynosi około 39%. Ogniwa guzikowe niezawierające rtęci są obecnie dostępne na rynku dla wszystkich rodzajów zastosowań i mają niemal takie same parametry wydajności jak ogniwa zawierające rtęć, co potwierdza też większość podmiotów w tej gałęzi przemysłu¹.

W przypadku krajów eksportujących duże ilości ogniw guzikowych na rynek unijny, takich jak Chiny, decyzja ta stanowiłaby zachętę do szybszego przejścia na produkcję ogniw guzikowych niezawierających rtęci, co może mieć wpływ na ogólny poziom wykorzystania rtęci w tym sektorze przemysłu. Jeżeli wyłączenie to nie zostanie zniesione teraz, zmiana będzie mogła zostać wprowadzona dopiero przy okazji przeglądu dyrektywy w sprawie baterii, który zgodnie z przewidywaniami ma nastąpić do 2016 r. W tej sytuacji około 2,4–3,9 ton rtęci/rok zawartej w bateriach składających się z ogniw guzikowych nie zostanie objętych systemami selektywnego zbierania odpadów, co wiąże się z dużym prawdopodobieństwem zanieczyszczenia środowiska. W kilku stanach USA zakazano już stosowania ogniw guzikowych zawierających rtęć.

A zatem w celu ograniczenia oddziaływania na środowisko powstałego w związku z zastosowaniem rtęci w tych produktach, a także zmniejszenia ich udziału w kontekście ogólnego problemu rtęci, uwzględniając jednocześnie kwestię rentowności, sprawozdawca uważa, że wprowadzanie do obrotu baterii składających się z ogniw guzikowych, które zawierają rtęć, powinno zostać zakazane od dnia 31 grudnia 2016 r.

Konkludując, sprawozdawca sugeruje, by przedłużyć okres obowiązywania wyłączenia dla baterii niklowo-kadmowych o jeden rok (do 31 grudnia 2016 r.). Mając na uwadze możliwość poddania recyklingowi 100% zebranych baterii niklowo-kadmowych, sprawozdawca sugeruje, że zagrożenia są niewielkie i można je kontrolować. Wydłużenie okresu obowiązywania przedmiotowego wyłączenia o jeden rok umożliwiłoby rozsądny kompromis i ochronę interesów zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorstw w ramach całego łańcucha wartości, zapewniając przy tym ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego, a jednocześnie dodatkowy czas na rozwój technologiczny, dzielenie się najlepszymi praktykami, uczenie się i wprowadzanie innowacji w tej dziedzinie.

---

¹ Catherine Galligan, Gregory Morose An Investigation of Alternatives to Miniature Batteries Containing Mercury [Analiza rozwiązań alternatywnych dla miniaturowych baterii z zawartością rtęci], 17 grudnia 2004 r., przygotowana dla Wydziału ds. Ochrony Środowiska w Maine, Centrum na rzecz Zrównoważonej Produkcji w Lowell, Uniwersytet Massachusetts w Lowell.

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ W SPRAWIE STOSOWANIA AKTÓW DELEGOWANYCH

Szanowny Pan Matthias Grootte
Przewodniczący
Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

BRUKSELA

Przedmiot: Opinia w sprawie stosowania aktów delegowanych wydawana na mocy art. 37a Regulaminu w ramach badania przez Parlament zmiany dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych (COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

Szanowny Panie Przewodniczący,

W piśmie z dnia 3 grudnia 2012 r. zwrócił się Pan do Komisji Prawnej zgodnie z art. 37a Regulaminu o wydanie opinii w sprawie przepisów ww. wniosku, który deleguje do Komisji uprawnienia prawodawcze w trybie art. 290 TFUE, oraz w sprawie przepisów powierzających Komisji uprawnienia wykonawcze zgodnie z art. 291 TFUE.

Mając na uwadze prace przygotowawcze prowadzone w komisji ENVI nad projektem sprawozdania oraz podejście do przedmiotowego wniosku przyjęte w Radzie, w którym zaproponowano zastąpienie przepisów wniosku przewidujących przyjmowanie aktów delegowanych przepisami przewidującymi przyjmowanie aktów wykonawczych, zwraca się Pan do Komisji Prawnej o rozpatrzenie wniosku Komisji, ze szczególnym uwzględnieniem celów, treści, zakresu i okresu delegowania, a także jego warunków.

I - Kontekst

Zasadniczym celem wniosku jest zmiana dyrektywy 2006/66/WE (zwanej dalej „dyrektywą o bateriach”) dla poszerzenia przewidzianego w niej zakazu wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych, jednak wniosek zmierza także do dostosowania do art. 290 i 291 TFUE¹

---

¹ Artykuł 290 TFUE stosuje się bezpośrednio, podczas gdy przepisy i zasady ogólne dotyczące art. 291 TFUE

przepisów dyrektywy o bateriach, które przewidują procedury zgodnie z uchyloną obecnie decyzją w sprawie komitologii¹, a które wprowadziła dyrektywa 2008/12/WE².

Komisja w pięciu przypadkach zaproponowała przepisy o aktach delegowanych zastępujące przepisy przewidujące procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą (PRPK). Ponadto zaproponowała, by jeden poprzedni przepis o PRPK i dwa inne przepisy, które przewidywały procedurę regulacyjną, zastąpiły przepisy o aktach wykonawczych.

W kompromisowym tekście prezydencji przedstawionym w Radzie zaproponowano, by tylko jeden przepis, który poprzednio przewidywał PRPK, zastąpiono przepisem o aktach delegowanych, zaś pozostałych siedem ww. przepisów przewidywało akty wykonawcze.

II – Geneza aktów delegowanych i wykonawczych

Grupa robocza ds. uproszczenia w ramach Konwentu ds. Przyszłości Europy zaleciła w sprawozdaniu końcowym, by doprecyzowano hierarchię prawodawstwa wspólnotowego możliwie jak najwyraźniej rozdzielając sprawy z dziedziny legislacji i dodając nową kategorię prawodawstwa³.

W chwili obecnej brak mechanizmu umożliwiającego prawodawcy delegowanie technicznych kwestii lub szczegółowych elementów prawodawstwa przy zachowaniu kontroli nad takim delegowaniem. W obecnym stanie prawodawca jest obowiązany albo regulować najdrobniejsze szczegóły przyjmowanych przepisów, albo powierzyć Komisji bardziej techniczne lub szczegółowe elementy prawodawstwa w charakterze środków wykonawczych, podlegających kontroli ze strony państw członkowskich zgodnie z postanowieniami art. 202 TWE.

Z tego względu grupa zaproponowała wprowadzenie „aktów delegowanych”, które uregulowałyby kwestie szczegółowe lub zmieniły niektóre elementy aktu prawodawczego przy pewnej formie zezwolenia określonego przez prawodawcę, oraz „aktów wykonawczych”, które służyłyby stosowaniu aktów prawodawczych. W przypadku aktów delegowanych prawodawca by określał, czy i jakim zakresie konieczne jest przyjęcie na szczeblu unijnym aktów wykonawczych do aktów prawodawczych lub aktów delegowanych oraz, w razie potrzeby, ustanowienie mechanizmu z procedurą komitetową (art. 202 TWE), który powinien towarzyszyć przyjmowaniu takich aktów. Z tego względu grupa określiła akty prawodawcze jako przyjmowane bezpośrednio na podstawie Traktatu i zawierające

---

znajdują się w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

¹ Decyzja Rady 1999/468/WE ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23), zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

² Dyrektywa 2008/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2006/66/WE (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 39).

³ Grupa robocza IX ds. uproszczenia, sprawozdanie końcowe z 29 listopada 2002 r., s. 8-12.

istotne elementy i podstawowe wybory polityczne w określonej dziedzinie. Uprawnienia podlegające delegowaniu obejmowałyby zakres od przepisów regulujących techniczne i szczegółowe elementy rozwijające treść aktu prawodawczego aż po kolejne zmiany niektórych elementów samego aktu prawodawczego. Jednakże grupa uznała, że w razie postanowienia o utworzeniu nowej kategorii aktów delegowanych byłoby możliwe uproszczenie niektórych procedur komitetowych, ale podkreśliła, że wszelka zmiana nie odbywałaby się bezpośrednio na mocy Traktatu, lecz na mocy prawa pochodnego.

Te uwagi stały się podstawą propozycji przepisów w projekcie traktatu ustanawiającego konstytucję dla Europy, regulujących akty delegowane i wykonawcze. Przepisy te ostatecznie przetrwały w praktycznie nienaruszonym kształcie w Traktacie z Lizbony. Artykuły 290 i 291 TFUE.

Zgodnie z art. 290 TFUE (podkreślenie własne):

„1. Akt ustawodawczy może przekazywać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego.

Akty ustawodawcze wyraźnie określają cele, treść, zakres oraz czas obowiązywania przekazanych uprawnień. Przekazanie uprawnień nie może dotyczyć istotnych elementów danej dziedziny, ponieważ są one zastrzeżone dla aktu ustawodawczego.

2. Warunki, którym podlega przekazanie uprawnień, są wyraźnie określone w aktach ustawodawczych i mogą być następujące:

(a) Parlament Europejski lub Rada może zdecydować o odwołaniu przekazanych uprawnień;

(b) akt delegowany może wejść w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie przewidzianym przez akt ustawodawczy.

Do celów litery a) i b) Parlament Europejski stanowi większością głosów wchodzących w jego skład członków, a Rada większością kwalifikowaną.

3. W nagłówku aktów delegowanych dodaje się przymiotnik „delegowane” albo „delegowana”.

Zgodnie z art. 291 TFUE (podkreślenie własne):

„1. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie środki prawa krajowego niezbędne do wprowadzenia w życie prawnie wiążących aktów Unii.

2. Jeżeli konieczne są jednolite warunki wykonywania prawnie wiążących aktów Unii, akty te powierzają uprawnienia

wykonawcze Komisji lub, w należycie uzasadnionych przypadkach oraz w przypadkach określonych w artykułach 24 i 26 Traktatu o Unii Europejskiej, Radzie.

3. Do celów ustępu 2 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają z wyprzedzeniem przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez Państwa Członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

4. W nagłówku aktów wykonawczych dodaje się przymiotnik „wykonawcze” albo „wykonawcza”.

Należy zauważyć, że w odróżnieniu od podejścia przyjętego w art. 291 TFUE w sprawie środków wykonawczych art. 290 TFUE nie zawiera podstawy prawnej dla przyjęcia aktu horyzontalnego – rozporządzenia o aktach wykonawczych, o którym była mowa w odniesieniu do art. 291 TFUE – który ustanowi przepisy i ogólne zasady regulujące delegację uprawnień. Warunki te muszą zatem zostać określone w każdym akcie podstawowym.

Deklaracja nr 39 do TFUE w sprawie usług finansowych brzmi następująco:

Deklaracja odnosząca się do artykułu 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

Konferencja przyjmuje do wiadomości, że zgodnie ze swoją ustaloną praktyką Komisja, przy opracowywaniu projektów aktów delegowanych w dziedzinie usług finansowych, zamierza nadal przeprowadzać konsultacje z ekspertami wyznaczonymi przez Państwa Członkowskie. "

Przygotowując się do stosowania w praktyce art. 290 TFUE, w dniu 23 marca 2010 r. Komisja Prawna przyjęła nielegislacyjne sprawozdanie z własnej inicjatywy w sprawie kompetencji w zakresie przekazywania uprawnień ustawodawczych (sprawozdawca József Szájer)¹. Poniżej zamieszczono cytaty z uzasadnienia sprawozdania, w którym podano powody rozróżnienia na akty delegowane i wykonawcze:

Kontrola uprawnień przekazanych przez prawodawcę powinna, logicznie rzecz ujmując, pozostać w gestii prawodawcy. Ponadto każda inna forma kontroli ze strony innych organów niż prawodawca powinna z natury rzeczy być sprzeczna z art. 290 TFUE. W szczególności państwa członkowskie, a tym bardziej komisje składające się z ekspertów z państw członkowskich, nie mają w tej dziedzinie żadnych uprawnień.

---

¹ Sprawozdanie w sprawie kompetencji w zakresie przekazywania uprawnień ustawodawczych (A7-0110/2010).

[...]

Jest sprawą bezdyskusyjną, że odpowiedzialność za wdrażanie prawa unijnego należy przede wszystkim do państw członkowskich. Zostało to jasno określone w art. 4 ust. 3 akapit drugi TUE (dawny art. 10 TWE „Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki (...) w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z traktatów”) oraz w art. 291 TFUE („Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie środki prawa krajowego niezbędne do wprowadzenia w życie prawnie wiążących aktów Unii”). Sytuacja przedstawiała się w ten sposób przed wejściem w życie traktatu lizbońskiego.

Jednak w przypadkach uznania przez prawodawcę, że konieczne są jednolite warunki wdrażania wiążących prawnie aktów unijnych, wiążące przepisy prawa wtórnego (akt prawodawczy lub nie) muszą uprawniać Komisję do przyjęcia środków wykonawczych. Artykuł 291 TFUE będący bezpośrednią kontynuacją mechanizmów procedury komitetowej opartej na art. 202 TWE stanowi podstawę przyjmowania aktów wykonawczych przez Komisję pod warunkiem pewnego stopnia kontroli przez państwa członkowskie wykonywania przez Komisję uprawnień wykonawczych¹. Biorąc pod uwagę fakt, że to państwa członkowskie są w pierwszej kolejności odpowiedzialne za wdrażanie aktów prawnych, naturalne jest, że art. 291 mówi o nich z pominięciem prawodawcy. Nie ma podstawowej różnicy koncepcyjnej pomiędzy wcześniejszym systemem opartym na art. 202 TWE oraz przyszłym systemem opartym na art. 291 TFUE.

Oczywiste jest, że to prawodawca określa warunki wykonywania takich uprawnień wykonawczych. Kwestią pilną jest stworzenie nowych ram prawnych dla wdrażania aktów prawnych, ponieważ aktualna decyzja komitetowa jest częściowo rozbieżna z nowymi zasadami wprowadzonymi art. 291 TFUE.

Rezolucja przyjęta ostatecznie na posiedzeniu plenarnym w dniu 5 maja 2010 r. zawiera następujące trzy ustępy końcowe²:

"18. nalega, aby Komisja w pierwszej kolejności przedstawiła wnioski prawodawcze konieczne, aby przystosować dorobek prawny UE do postanowień art. 290 i 291 TFUE; jeżeli chodzi o art. 290 TFUE jest zdania, że przystosowanie to nie

---

¹ Zasady i ogólne reguły kontroli przez państwa członkowskie mają jednak zostać przyjęte w formie rozporządzeń prawodawcy działającego zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą - art. 291 ust. 3 TFUE.

² Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie kompetencji w zakresie przekazywania uprawnień ustawodawczych (P7_TA(2010)0127).

powinno ograniczać się jedynie do środków wcześniej objętych procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, ale powinno obejmować wszystkie właściwe środki o charakterze ogólnym niezależnie od procedury decyzyjnej lub komitetowej odnoszącej się do nich przed wejściem w życie traktatu lizbońskiego;

19. *nalega, aby priorytetowo potraktować dostosowanie wspólnotowego dorobku prawnego w tych dziedzinach polityki, które zostały uregulowane bez współdecyzji Parlamentu przed wejściem w życie traktatu lizbońskiego; nalega na zbadanie każdego pojedynczego przypadku w celu zapewnienia, że w szczególności wszelkie właściwe środki o charakterze ogólnym, które zostały dotąd przyjęte na mocy art. 4 i 5 decyzji [w sprawie komitologii], zostaną określone jako akty delegowane;*
20. *uważa, że w celu pełnego zachowania prerogatyw prawodawcy, podczas dostosowywania dorobku prawnego UE lub rozpatrywania wniosków w ramach zwykłej procedury prawodawczej należy zwrócić szczególną uwagę na stosowanie art. 290 i 291 TFUE oraz na praktyczne konsekwencje powoływania się na jeden z tych artykułów; nalega, by współprawodawcy posiadali uprawnienia do decydowania o tym, że akty dotyczące spraw podlegających wcześniej procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą można przyjmować albo na mocy art. 290 TFUE, albo zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą; "*

Na potrzeby stosowania w praktyce art. 290 TFUE w kwietniu 2011 r. Parlament, Rada i Komisja zawarły wspólne porozumienie¹ w sprawie aktów delegowanych. Porozumienie obejmuje praktyczne ustalenia oraz uzgodnione wyjaśnienia i preferencje stosowane do delegowania uprawnień prawodawczych. W porozumieniu zawarto wytyczne i wzory definicji celów, treści, zakresu i okresy delegowania, ale nie poruszono kwestii rozróżnienia na akty delegowane i wykonawcze.

Ponadto zmieniono regulamin Parlamentu, zamieszczając w nim nowy art. 37a w następującym brzmieniu:

Przekazanie uprawnień ustawodawczych

1. Badając wniosek dotyczący aktu ustawodawczego, który przekazuje Komisji uprawnienia ustawodawcze zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Parlament zwraca szczególną uwagę na cele, treść, zakres i czas obowiązywania

---

¹ Wspólne porozumienie w sprawie aktów delegowanych, zatwierdzone w dniu 3 marca 2011 r. przez Konferencję Przewodniczących.

przekazanych uprawnień, a także na warunki, którym podlega to przekazanie uprawnień.

2. Komisja przedmiotowo właściwa w danej sprawie może w każdym momencie zażądać opinii od komisji właściwej dla interpretacji i stosowania prawa Unii.

3. Komisja właściwa dla interpretacji i stosowania prawa Unii może również z własnej inicjatywy rozpatrzyć kwestie dotyczące przekazania uprawnień ustawodawczych. Informuje ona wówczas w należyty sposób właściwą komisję. "

III – Stanowisko Parlamentu w sprawie przekazania uprawnień ustawodawczych

Rozróżnienie na akty delegowane i akty wykonawcze stało się przedmiotem pewnych kontrowersji w szeregu procedur ustawodawczych po wejściu w życie traktatu lizbońskiego. Rada nalegała na korzystanie z aktów wykonawczych, by mieć lepszy wpływ na etapie przygotowania takich aktów dzięki ekspertom z państw członkowskich zasiadającym we właściwych komitetach przewidzianych w rozporządzeniu o aktach wykonawczych. W przygotowaniu aktów delegowanych nie ma formalnej roli ekspertów krajowych. Ponadto rola, wpływ i uprawnienia Parlamentu są dużo większe w przypadku aktów delegowanych: Parlament może sprzeciwić się zaproponowanemu aktowi delegowanemu i odwołać przekazanie uprawnień, co jest najmocniejszym narzędziem w jego rękach. W odniesieniu do aktów wykonawczych uprawnienia Parlamentu są ograniczone do prawa kontroli, zaś Komisja może przyjąć zaproponowany akt wykonawczy niezależnie od jakiegokolwiek sprzeciwu ze strony Parlamentu.

Wybór właściwego instrumentu ma istotne konsekwencje nie tylko w odniesieniu do możliwości wykonywania przez Parlament prawa kontroli czy nadzoru, ale również w odniesieniu do ważności samego aktu prawnego. W piśmie do przewodniczącego Parlamentu przewodniczący Komisji podkreślił, że rozgraniczenie aktów delegowanych i wykonawczych nie jest kwestią wyboru politycznego oraz że punktem wyjścia dla jakiegokolwiek analizy muszą być zatem kryteria prawne ustanowione w art. 290 i 291 TFUE¹. W związku z tym Komisja zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości o wyjaśnienie rozróżnienia w sprawie, w której uznała, że wybrano niewłaściwy rodzaj aktu².

Dla przyjęcia horyzontalnego stanowiska politycznego w sprawie aktów delegowanych, zmierzającego do ochrony uprawnień Parlamentu i zapobiegającego dalszemu ryzyku sporów prawnych oraz ryzyku uchylania aktów ustawodawczych z uwagi na niewłaściwy wybór

¹ Pismo z dnia 3 lutego 2012 r. od przewodniczącego Barroso do przewodniczącego Schulza.

² W dniu 19 września 2012 r. Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko Parlamentowi i Radzie, domagając się uchylenia artykułu w rozporządzeniu o produktach biobójczych, który przewiduje przyjmowanie środków ustanawiających opłaty uiszczane na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów w drodze aktu wykonawczego, a nie delegowanego. Komisja twierdzi, że skoro przedmiotowy artykuł ma na celu uzupełnienie niektórych, innych niż istotne elementów aktu ustawodawczego, oraz z uwagi na charakter przekazania uprawnień i cel aktu przyjmowanego na mocy tych uprawnień, taki akt powinien być przyjęty w procedurze z art. 290 TFUE, a nie w procedurze z art. 291 TFUE. Sprawa nr C-427/12 Komisja przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej.

aktów delegowanych i wykonawczych Konferencja Przewodniczących poparła w 2012 r. następujące, czterostopniowe podejście mające na celu umożliwienie Parlamentowi pełne wykonywanie uprawnień powierzonych mu Traktatem z Lizbony¹:

1. wybór właściwego instrumentu,
2. wzmocnienie roli państw członkowskich na etapie przygotowania aktów delegowanych,
3. włączenie do aktu podstawowego (współdecyzja),
4. przyjęcie stanowiska Parlamentu bez porozumienia w pierwszym czytaniu.

W ostateczności, kiedy akty delegowane nie mogą być ujęte w danej sprawie, mimo że stwierdzono, że powinny, podejście zakłada odmowę przedłożenia sprawy jako takiej na posiedzeniu plenarnym i żądanie dalszych negocjacji horyzontalnych z Radą.

IV – Analiza

W braku orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości w sprawie rozróżnienia na akty delegowane i wykonawcze punktem wyjścia dla jakiegokolwiek analizy musi być brzmienie samego Traktatu. Artykuł 290 TFUE zezwala jedynie na przekazanie uprawnienia ustawodawczego do przyjęcia *aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego* (podkreślenie własne).

Dla zbadania, czy te kryteria spełniono w niniejszej sprawie, należy rozpatrzyć charakter przedmiotowego uprawnienia w każdym konkretnym przypadku.

Artykuł 1 ust. 2 dotyczący przepisów przejściowych dotyczących minimalnych poziomów zbierania

Przedmiotowy przepis odnosi się do art. 10 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy o bateriach, który zgodnie z dyrektywą 2008/12/WE przewidywał przepisy przejściowe dotyczące minimalnych poziomów zbierania baterii i akumulatorów, które miały być przyjęte w procedurze regulacyjnej z art. 5 decyzji w sprawie komitologii.

Zgodnie z art. 13 ust. lit. c) rozporządzenia o aktach wykonawczych, jeżeli akt podstawowy przyjęty przed wejściem w życie tego rozporządzenia powołuje się na art. 5 decyzji w sprawie komitologii, stosuje się procedurę sprawdzającą na mocy tego rozporządzenia.

W tym przypadku zaproponowana zmiana do aktów wykonawczych jest zatem prawidłowa.

Artykuł 1 ust. 2 dotyczący wspólnej metodyki obliczania rocznej sprzedaży

---

¹ Polityczne wytyczne w sprawie horyzontalnego podejścia w Parlamencie do aktów delegowanych (pismo przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji z 19 kwietnia 2012 r. do przewodniczącego Parlamentu).

Przedmiotowy przepis odnosi się do art. 10 ust. 4 akapit drugi dyrektywy o bateriach, który zgodnie z dyrektywą 2008/12/WE przewidywał ustanowienie w PRPK wspólnej metodyki obliczania rocznej sprzedaży baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikom końcowym, tak by monitorować poziomy zbierania. Ponadto przepis stwierdzał, że środek ten miał *na celu zmianę innych niż istotne elementów dyrektywy poprzez jej uzupełnienie*.

Przepis ma zastosowanie ogólne, ponieważ obliczanie sprzedaży *stosuje się do sytuacji ujętych obiektywnie*¹. Za tym wnioskiem przemawia dodatkowo fakt, że przed sformułowaniem „metodyka obliczania” zamieszczono przymiotnik „wspólna”.

Pierwotny przepis stwierdzał ponadto, że przyjmowane środki miały na celu zmianę innych niż istotne elementów poprzez uzupełnienie dyrektywy. Ten przepis można jedynie dostosować, przewidując przyjmowanie aktów delegowanych.

Zaproponowana zmiana do aktów wykonawczych jest zatem w tym przypadku **nieprawidłowa**, a przepis powinien zostać objęty przekazaniem na mocy art. 290 TFUE.

Artykuł 1 ust. 3 dotyczący dostosowywania lub uzupełniania załącznika III tak, aby uwzględnić postęp techniczny lub naukowy

Przepis odnosi się do art. 12 ust. 6 dyrektywy o bateriach, który zgodnie z dyrektywą 2008/12/WE przewidywał dostosowywanie lub uzupełnianie załącznika III do dyrektywy o bateriach (regulującego szczegółowe wymagania dotyczące przetwarzania i recyklingu) w PRPK, aby uwzględnić postęp techniczny lub naukowy. Ponadto przepis stwierdzał, że środek ten miał *na celu zmianę innych niż istotne elementów dyrektywy, m.in. poprzez jej uzupełnienie*.

Przepis ma ogólne zastosowanie, ponieważ postęp techniczny lub naukowy w odniesieniu do wymagań dotyczących przetwarzania i recyklingu baterii i akumulatorów *ujęto w sposób abstrakcyjny dla nieokreślonych grup osób i odnosi się on do obiektywnie określonych sytuacji*².

Pierwotny przepis stwierdzał ponadto, że przyjmowane środki miały na celu zmianę innych niż istotne elementów poprzez uzupełnienie dyrektywy. Ten przepis można jedynie dostosować, przewidując przyjmowanie aktów delegowanych.

W tym przypadku zaproponowana zmiana do aktów delegowanych jest zatem prawidłowa.

Artykuł 1 ust. 5 dotyczący szczegółowych zasad uzupełniających kryteria oceny równoważnych warunków poza Unią

Przepis odnosi się do art. 15 ust. 3 dyrektywy o bateriach, który zgodnie z dyrektywą

---

¹ Zobacz sprawę C-263/02 Komisja przeciwko Jégo-Quéré, Zb.Orz. 2002, s. I-3425, pkt 43.

² Tamże.

2008/12/WE przewidywał szczegółowe zasady oceny równoważnych warunków dotyczących recyklingu poza Unią w kontekście eksportu, które miały być ustanowione w PRPK. Ponadto przepis stwierdzał, że te środki miały *na celu zmianę innych niż istotne elementów dyrektywy poprzez jej uzupełnienie*.

Przepis ma ogólne zastosowanie, ponieważ zasady oceny równoważnych warunków dotyczących recyklingu baterii i akumulatorów *ujęto w sposób abstrakcyjny dla nieokreślonych grup osób i odnoszą się one do obiektywnie określonych sytuacji*.

Pierwotny przepis stwierdzał ponadto, że przyjmowane środki miały na celu zmianę innych niż istotne elementów poprzez uzupełnienie dyrektywy. Ten przepis można jedynie dostosować, przewidując przyjmowanie aktów delegowanych.

Można ponadto zauważyć, że w toczących się procedurach dotyczących dyrektywy o księgowości oraz rozporządzenia i dyrektywy o ochronie danych Parlament zajął stanowisko, że określenia równoważności w krajach trzecich można dokonać jedynie w drodze przekazania uprawnień prawodawczych i że nie ma ono nic wspólnego z jednolitymi warunkami wdrażania.

W tym przypadku zaproponowana zmiana do aktów delegowanych jest zatem prawidłowa.

Artykuł 1 ust. 6 dotyczący wymogów dla rejestracji producentów

Przepis odnosi się do art. 17 dyrektywy o bateriach, który zgodnie z dyrektywą 2008/12/WE przewidywał proceduralne wymogi dla rejestracji producentów, przyjmowane w PRPK. Ponadto przepis stwierdzał, że te wymogi miały *na celu zmianę innych niż istotne elementów dyrektywy poprzez jej uzupełnienie*.

Przepis ma ogólne zastosowanie, ponieważ *ujęto go w sposób abstrakcyjny dla nieokreślonych grup osób i odnosi się on do obiektywnie określonych sytuacji*.

Pierwotny przepis stwierdzał ponadto, że przedmiotowe wymogi miały na celu zmianę innych niż istotne elementów poprzez uzupełnienie dyrektywy. Ten przepis można jedynie dostosować, przewidując przyjmowanie aktów delegowanych.

W tym przypadku zaproponowana zmiana do aktów delegowanych jest zatem prawidłowa.

Artykuł 1 ust. 8 lit. a) dotyczący szczegółowych zasad uzupełniania wymogu oznaczenia pojemności baterii

Przepis odnosi się do art. 21 ust. 2 dyrektywy o bateriach, który zgodnie z dyrektywą 2008/12/WE przewidywał szczegółowe zasady zapewniające, by oznaczenia pojemności baterii i akumulatorów były widoczne, czytelne i nieusuwalne, które miały być przyjmowane w PRPK. Ponadto przepis stwierdzał, że te środki miały *na celu zmianę innych niż istotne elementów dyrektywy poprzez jej uzupełnienie*.

Przepis ma ogólne zastosowanie, ponieważ *ujęto go w sposób abstrakcyjny dla nieokreślonych grup osób i odnosi się on do obiektywnie określonych sytuacji.*

Pierwotny przepis stwierdzał ponadto, że przyjmowane środki miały na celu zmianę innych niż istotne elementów poprzez uzupełnienie dyrektywy. Ten przepis można jedynie dostosować, przewidując przyjmowanie aktów delegowanych.

W tym przypadku zaproponowana zmiana do aktów delegowanych jest zatem prawidłowa.

Artykuł 1 ust. 8 lit. b) dotyczący odstępstw od wymogów oznaczania

Przepis odnosi się do art. 21 ust. 7 dyrektywy o bateriach, który zgodnie z dyrektywą 2008/12/WE przewidywał odstępstwa od wymogów oznaczania z art. 21, przyjmowane w PRPK. Ponadto przepis stwierdzał, że te środki miały *na celu zmianę innych niż istotne elementów dyrektywy poprzez jej uzupełnienie.*

Przepis ma ogólne zastosowanie, ponieważ *ujęto go w sposób abstrakcyjny dla nieokreślonych grup osób i odnosi się on do obiektywnie określonych sytuacji.*

Pierwotny przepis stwierdzał ponadto, że przyjmowane środki miały na celu zmianę innych niż istotne elementów poprzez uzupełnienie dyrektywy. Ten przepis można jedynie dostosować, przewidując przyjmowanie aktów delegowanych.

W tym przypadku zaproponowana zmiana do aktów delegowanych jest zatem prawidłowa.

Artykuł 1 ust. 9 dotyczący kwestionariusza dla państw członkowskich na potrzeby sprawozdawczości

Przepis odnosi się do art. 22 ust. 2 dyrektywy o bateriach, który przewidywał kwestionariusz lub model ustanawiany w procedurze regulacyjnej z art. 5 decyzji w sprawie komitologii, który miał służyć za podstawę sprawozdań na temat wdrażania dyrektywy, które państwa członkowskie mają składać co trzy lata.

Zgodnie z art. 13 ust. lit. c) rozporządzenia o aktach wykonawczych, jeżeli akt podstawowy przyjęty przed wejściem w życie tego rozporządzenia powołuje się na art. 5 decyzji w sprawie komitologii, stosuje się procedurę sprawdzającą na mocy tego rozporządzenia.

W tym przypadku zaproponowana zmiana do aktów wykonawczych jest zatem prawidłowa.

Cele, treść, zakres i okres zaproponowanych przekazania

Cel, treść ani zakres zaproponowanych przekazania nie zmieniły się w stosunku do dyrektywy o bateriach odwołującej się do decyzji w sprawie komitologii, mając na uwadze, że zaproponowane zmiany zmierzają do dostosowania dyrektywy do art. 290 i 291 TFUE. Zaproponowane zmiany mają zatem proceduralny, a nie materialny charakter, oraz nie

wpływają na cel, treść ani zakres.

Poprawka 12 w projekcie sprawozdania komisji ENVI zmierza do zmiany art. 1 ust. 2 wniosku, dotyczącego wspólnej metodyki obliczania rocznej sprzedaży, by przewidywał on akty delegowane, a nie akty wykonawcze. Zmiana ma charakter proceduralny i nie wpływa na cel, treść ani zakres zaproponowanego przekazania w porównaniu do poprzedniej sytuacji w warunkach komitologii.

Jeżeli chodzi o okres zaproponowanych przekazania, wniosek Komisji wprowadza nowy art. 23a pod tytułem „Wykonywanie przekazanych uprawnień”, który jest zgodny z modelowym „artykułem a” i „Opcją 1” ze wspólnego porozumienia. Przepis przewiduje nieokreślony czas przekazania uprawnień oraz okres 2+2 miesiące na zgłoszenie sprzeciwu przez Parlament lub Radę.

Poprawka 14 w projekcie sprawozdania komisji ENVI zmierza do zastąpienia „opcji 1” „opcją 2” wspólnego porozumienia i przewiduje pięcioletnie okresy przekazania, przy czym Komisja ma przedkładać sprawozdania w sprawie przekazania uprawnień nie później niż 9 miesięcy przed upływem pięcioletniego okresu, który zostanie automatycznie przedłużony, chyba że Parlament lub Rada sprzeciwi się takiemu przedłużeniu nie później niż na trzy miesiące przed upływem każdego okresu.

Zaproponowana zmiana mieści się w kompetencjach prawodawcy oraz przynosi wartość dodaną w postaci regularnych przeglądów przekazania uprawnień.

Tekst kompromisowy Rady

W dniu 14 września 2012 r. prezydencja cypryjska przedstawiła tekst kompromisowy dotyczący wniosku¹. W tekście utrzymano akty delegowane w odniesieniu do art. 1 ust. 8 lit. b) o odstępstwach od wymogu oznaczania, za to przewidziano akty wykonawcze we wszystkich innych odpowiednich przepisach analizowanych powyżej.

V. - Wniosek i zalecenie

Na posiedzeniu w dniu 21 lutego 2013 r. Komisja Prawna przyjęła jednogłośnie następującą opinię².

W świetle powyższych rozważań Komisja Prawna jest zdania, że z wyjątkiem art. 1 ust. 2 wniosku, który dotyczy wspólnej metodyki obliczania rocznej sprzedaży i musi przewidywać akty delegowane, a nie akty wykonawcze, wniosek Komisji jest prawidłowy, jeżeli chodzi o dostosowanie przepisów o komitologii w dyrektywie o bateriach do art. 290 i 291 TFUE. Ustawodawca ma swobodę wyboru „opcji 2” ze wspólnego porozumienia w odniesieniu do

---

¹ Dokument Rady nr 13763/12.

² Obecni: Evelyn Regner (urzędująca przewodnicząca), Raffaele Baldassarre (wiceprzewodniczący), Françoise Castex (wiceprzewodnicząca), Francesco Enrico Speroni (sprawozdawca), Luigi Berlinguer, Piotr Borys, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Bernhard Rapkay, József Szájer, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka.

okresy przekazania uprawnień.

Uwzględniając wytyczne polityczne zatwierdzone przez Konferencję Przewodniczących oraz jako że wyraźnie spełniono kryteria z art. 290 TFUE dla wspólnej metodyki z art. 1 ust. 2 wniosku, Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności powinna nalegać na ujęcie w tym przepisie aktów delegowanych oraz poprzez dostosowanie, jakie Komisja zaproponowała dla innych odpowiednich przepisów. Jeżeli Rada utrzyma swój tekst kompromisowy oraz stanowisko, że należy szerzej stosować akty wykonawcze, komisja powinna powiadomić Radę, że nie przedłoży wniosku jako takiego na posiedzeniu plenarnym, zaś jeżeli Rada nadal będzie się upierała, komisja powinna zalecić przyjęcie stanowiska Parlamentu bez porozumienia w pierwszym czytaniu.

Z wyrazami szacunku

Klaus-Heiner Lehne

PROCEDURA

Tytuł	Zmiana dyrektywy 2006/66/WE (wprowadzanie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych)		
Odsyłacze	COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD)		
Data przedstawienia w PE	26.3.2012		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 18.4.2012		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ITRE 18.4.2012	IMCO 13.12.2012	JURI 18.4.2012
Opinia niewydana Data decyzji	ITRE 23.4.2012	IMCO 25.4.2012	JURI 25.4.2012
Sprawozdawca(y) Data powołania	Vladko Todorov Panayotov 25.5.2012		
Rozpatrzenie w komisji	28.11.2012	19.2.2013	
Data przyjęcia	20.3.2013		
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	48 0 2	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnoch, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonia Parvanova, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Minodora Cliveti, Julie Girling, Philippe Juvin, Jiří Maštálka, James Nicholson, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Rebecca Taylor, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt		
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ioan Enciu		
Data złożenia	28.3.2013		